

27.2.2004

864/4/02

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Riitta Länsisyrjä

**KIINTEISTÖN HALLINTA KAUPUNGIN ETUOSTOMENETTELYN
OLLESSA KESKEN**

1
KANTELU

A arvostelee Helsingin kaupungin apulaiskaupunginlakimiehen ja kaupungin kiinteistöviraston vuokraneuvottelijan menettelyä kiinteistön etuosto-oikeuden käyttämisestä koskevassa asiassa. Kantelija arvostelee myös apulaiskaupunginlakimiehen menettelystä tekemän rikosilmoituksen johdosta suoritettuja esitutkintatoimenpiteitä ja tutkinnanjohtajan päätöstä asiassa.

3
RATKAISU

3.1
Kaupungin virkamiesten menettely

3.1.1
Tapahtumat

Helsingin kaupunginhallitus päätti 2.4.2001, että kaupunki käyttää etuosto-oikeutta kiinteistökaupassa, jossa X Oy myi 25.1.2001 Töölön kylän tilan Katajanokankari RN:o 4:1 rakennuksineen Y Oy:lle. Etuostolain mukainen päätös annettiin tiedoksi myyjälle 17.4.2001 ja ostajalle 24.4.2001.

Alueen vuokralainen, jonka vuokrasopimuksen myyjä oli irtisanonut päättyväksi 30.4.2001, tiedusteli huhtikuussa 2001 vuokraneuvottelijalta mahdollisuutta vuokrasopimuksen jatkamisesta kaupungin kanssa. Vuokraneuvottelija oli pitänyt tätä mahdollisena ja pyytänyt lisäselvitystä asiassa. Samoihin aikoihin kiinteistön ostaja, Y Oy, ilmoitti myös kiinnostuksestaan vuokrata kyseinen maa-alue rakennuksineen siinä tapauksessa, että kiinteistö siirtyisi Helsingin omistukseen etuosto-oikeuden käyttämisen perusteella. Vuokraneuvottelija pyysi edellä mainituilta kirjalliset tarjoukset 30.4.2001 mennessä.

Tarjousten perusteella vuokraneuvottelija ilmoitti 2.5.2001 entiselle vuokralaiselle, että kaupunki tulee tekemään tämän kanssa vuokrasopimuksen. Hän ilmoitti tuolloin puhelimitse myös yritykselle, että se voi pitää irtaimistoaan vuokratiloissa. Tästä luvasta vuokraneuvottelija antoi Y Oy:lle kirjallisen todistuksen 4.5.2001. Todistuksen mukaan kyseisen yrityksen

ei tarvitse tyhjentää vuokratiloja kiinteistöllä ennen kuin kaupungin etuosto-oikeus on saanut lainvoiman ja päätös siitä on tehty kenelle tila jatkossa tullaan vuokraamaan.

A lähetti Y Oy:n nimissä 7.5.2001 päivätyn tiedoksiannoksi otsikoidun kirjeen apulaiskaupunginlakimiehelle. Kirjeen mukaan Y Oy kielsi omistamallaan kiinteistöllä oleskelun ja kiinteistön kaikenlaisen käytön. Kirjeen toisessa kappaleessa todetaan seuraavaa:

Tämä tiedoksianto on annettu apulaiskaupunginlakimiehelle puhelimitse 3.5.2001. Samalla hänelle on tiedotettu kiinteistöviraston antamasta luvasta Z Oy:lle oleskella ja varastoida tavaraa ko. kiinteistöllä. Apulaiskaupunginlakimiehen mukaan kiinteistövirastolla on oikeus tällä isen luvan antamiseen.

A liitti vuokraneuvottelijan 4.5.2001 päivätyn todistuksen tähän kirjeeseen.

Apulaiskaupunginlakimies lähetti A:lle osoitetun reklamaatioksi nimetyn kirjeen, joka oli päivätty 10.5.2001. Siinä hän ilmoitti kiistävänsä A:n 7.5.2001 päivätyn kirjeen toisessa kappaleessa mainitut tiedot perättöminä. Apulaiskaupunginlakimies totesi, että "sanotussa kappaleessa mainituista asioista en ole koskaan keskustellut kanssanne, en puhelimitse enkä muutoinkaan. Samalla kiellän A:ta esiintymästä nimissäni olleessaan tekemisissä kaupungin työntekijöiden tai kenenkään muun kanssa."

Y Oy valitti kaupunginhallituksen päätöksestä. Helsingin kaupunki on antanut Helsingin hallinto-oikeudelle apulaiskaupunginlakimiehen 2.11.2001 laatiman lausunnon valitusasiassa. Lausunnossa todetaan kiinteistön väliaikaisesta käytöstä:

Kaupungin kiinteistövirasto on tässä vaiheessa omasta puolestaan ilmoittanut, ettei saarella olevia vuokratiloja tarvitse tyhjentää, ennen kuin etuosto-oikeus on saanut lainvoiman. Ilmoitus on tietysti annettu vain kaupungin puolesta, eikä siitä tule vetää johtopäätöksiä saaren hallinnan suhteen. Etuostolain mukaan saaresta vastaa ostaja siihen asti, kun etuosto-oikeus on loppuun saatettu. Saaren käyttöä koskevat kysymykset ratkaistaan erillisinä asioina, eikä niillä ole liittymäkohtaa etuosto-oikeuden käyttämiseen.

Vuokraneuvottelija allekirjoitti 17.6.2002 päivätyn lausunnon, jossa hän ilmoitti entiselle vuokralaiselle annetun luvan peruuttamisesta, koska "tilan vuokraukseen vaikuttavat lähtökohdat ovat 4.5.2001 jälkeen muuttuneet". Samalla vuokraneuvottelija tässä lausunnossaan esittää, että Y Oy ja kyseinen yritys keskenään sopivat tilan käytöstä jatkossa. Helsingin hallinto-oikeus kumosi 17.9.2002 antamallaan päätöksellä kaupunginhallituksen päätöksen ja totesi, että Helsingin kaupunki oli menettänyt etuosto-oikeutensa tässä asiassa. Päätöksen mukaan etuostolain 9 §:ssä säädetty tiedoksianto oli jäänyt määräjassa suorittamatta. Päätös on lainvoimainen.

3.1.2

Oikeusohjeet

Etuostolain (608/1977) 2 §:n 1 momentin mukaan etuosto-oikeudella tarkoitetaan kunnan oikeutta lunastaa myyty kiinteistö. Etuosto-oikeuden käyttämisellä (etuostolla) *sitten, kun se on loppuunsaatettu*, kunnan katsotaan tulleen kaupantekohetkellä luovutuskirjassa ilmoitetun ostajan sijaan kaupassa sovitulla ehdoilla. Lain 11 §:n mukaan etuosto-oikeus on loppuunsaatettu, kun kunnan päätös etuosto-oikeuden käyttämisestä on saanut lainvoiman. Lain 15 §:n 1 momentissa säädetään, että siihen saakka, kun etuosto on loppuunsaatettu, ostajan tulee huolehtia luovutuksensaajalle kaupparin mukaan tai muutoin kuuluvien velvollisuuksien täyttämistä.

Kuntalain tuolloin voimassa olleen 44 a §:n (413/2000) mukaan viranhaltijan on suoritettava virkaan kuuluvat tehtävät asianmukaisesti ja viivytyksettä noudattaen asianomaisia säännöksiä ja määräyksiä. Lainkohdan toisen momentin mukaan viranhaltijan on vältettävä kaikkea, mikä on ristiriidassa tasapuolisuuden tai hänen asemassaan olevalta viranhaltijalta kohtuuden mukaan vaadittavan menettelyn kanssa.

Yleissäännös työntekijäin velvollisuuksista oli ennen 1.6.2001 työsuojelulain (320/1970) 2 luvun 13 §:ssä. Säännöksen mukaan työntekijän oli suoritettava hänelle annettu työ huolellisesti noudattaen niitä määräyksiä, mitä työnantaja työn suoritusajan, laadun ja laajuuden sekä ajan ja paikan suhteen toimivaltansa mukaisesti antoi. Hänen oli vältettävä kaikkea, mikä oli ristiriidassa hänen asemassaan olevalta työntekijältä kohtuuden mukaan vaadittavan menettelyn kanssa ja olisi omiaan tuottamaan vahinkoa työnantajalle. Myös uudessa työsuojelulain (55/2001) on vastaava säännös (3 luku 1 §).

Hyvään hallintoon kuuluvan palveluperiaatteen ilmentymänä oli ennen 1.1.2004 voimassa olleessa hallintomenettelylaissa säädetty neuvontavelvollisuudesta (lain 4 §). Säännöksen mukaan viranomaisen on tarpeen mukaan annettava asianosaiselle ja muullekin henkilölle neuvoja siitä, miten sen toimialaan kuuluva asia pannaan vireille ja miten asiaa käsiteltäessä on toimittava.

3.1.3

Oikeudellinen arviointi

Vuokraneuvottelijan menettely

Kantelija arvostelee vuokraneuvottelijaa siitä, että tämä oli antanut entiselle vuokralaiselle oikeuden pitää tavaroitaan edelleen saarikiinteistöllä. Kantelijan käsityksen mukaan kysymys oli vuokrasopimuksen syntymisestä kaupungin ja tämän vuokralaisen välillä.

Vuokraneuvottelija on selvityksessään ja kaupunginhallitus lausunnossaan kiistänyt, että rakennusten käytöstä olisi syntynyt vuokrasopimussuhdetta. Hän kertoi ryhtyneensä ainoastaan "tavanomaisiin vuokraustoimenpiteisiin" kaupunginhallituksen etuosto-oikeuden käyttämisestä koskevan päätöksen tekemisen jälkeen ja perustellut menettelyään sillä, että hän ei tiennyt kantelijan saattaneen asiaa valituksella hallinto-oikeuden tutkittavaksi. Vuokraneuvottelija kertoi pyytäneensä kirjalliset tarjoukset sekä entiseltä

vuokralaiselta että kantelijan edustamalta yhtiöltä, mutta että vuokrauksesta oli sittemmin kantelijan riitautettua asian luovuttu. Asiasta oli ilmoitettu hyväksytyyn tarjouksen tehneelle entiselle vuokralaiselle. Vuokraneuvottelija kiisi, että hän olisi estänyt kantelijan pääsyn saarelle. Hän totesi antaneensa entiselle vuokralaiselle luvan säilyttää irtaimistoaan vuokratiloissa samassa yhteydessä, kun oli ilmoittanut hyväksyvänsä heidän vuokrausta koskeneen tarjouksensa, koska hänestä "olisi ollut järjenvastaista tyhjentää tiloja esim. viikoksi". Vuokraneuvottelija totesi, että entinen vuokralainen ei ole maksanut kaupungille vuokraa eikä vuokrasopimusta ollut solmittu.

Arvioin menettelyä seuraavasti.

Vuokraneuvottelijan antamasta luvasta tavaroiden säilyttämiseen on mielestäni syntynyt käsitys, että kunnalla olisi oikeus hallita kiinteistöä ennen etuostomenettelyn loppuunsaattamista. Etuostolain 2 §:n 1 momentin ja 11 §:n nojalla määräysvalta ja hallinta kuuluvat alkuperäisen ostajan ja myyjän kauppakirjan ehtojen mukaisesti sille osapuolelle, jolle hallintaoikeus on ennen etuosto-oikeuden käyttämistä koskevan päätöksen lainvoimaiseksi tuloajankohtaa tässä sopimuksessa määritelty. Hallintaoikeus oli X Oy:n ja Y Oy:n välisen kauppakirjan mukaisesti jo etuoston käyttämistä koskevan kaupunginhallituksen päätöksen tekoajkaan siirtynyt Y Oy:lle. Näin ollen Helsingin kaupungilla ei ollut oikeutta määrätä kiinteistön hallinnasta tai muusta käytöstä.

Mitä ilmeisemmin vuokraneuvottelijalla ei kuitenkaan rakennusviraston talosaston vuokraneuvottelijana ollut tietoa siitä, että kaupungilla ei ollut oikeutta päättää kiinteistön hallinnasta, koska hän on ryhtynyt toimenpiteisiin rakennusten vuokraamiseksi ja tässä yhteydessä antanut tavaroiden säilytyslupan ilmeisestikin tarkoituksin, että tämä lupa olisi voimassa vain siihen asti kunnes käytännön järjestelyt vuokrasopimuksen solmimiseksi voitaisiin toteuttaa.

Kantelija on myös väittänyt, että kaupunki olisi solminut vuokrasopimuksen entisen vuokralaisen kanssa. Tämä on selvityksessä kiistetty. Kun näyttöä vastikkeen luovuttamisesta ja muiden huoneenvuokrasopimuksen synnylle liikehuoneiston vuokrauksesta annetussa laissa tai laissa asuinhuoneiston vuokrauksesta asetettujen ehtojen täyttymisestä ei ole, on tilannetta mielestäni arvioitava ainoastaan tavaroiden säilyttämistä koskevan luvan asianmukaisuuden kannalta.

Kantelija on arvostellut apulaiskaupunginlakimiestä ja vuokraneuvottelijaa siitä, että tavaroiden säilyttämistä koskevan luvan antaminen on tosiasiaa estänyt häntä käyttämästä ilmoittamansa mukaan kiinteistöä ja siellä olevia rakennuksia asuintarkoitukseensa.

Lupa peruttiin vasta 17.6.2002 eli yli vuoden kuluttua luvan antamisesta. Vaikka kaupungin edustajien syyksi ei voitaisikaan katsoa sitä, että entinen vuokralainen oli esitutkinnan yhteydessä saadun selvityksen mukaan vaihtanut lukon kiinteistöllä olevaan rakennukseen, on kunnan antamalla luvalla ollut huomattava merkitys ostajan mahdollisuudelle käyttää lainmukaista oikeuttaan hallita ostamaansa kiinteistöä. Kaupungin edustajan

olisi tullut säilytyspyynnön saatuaan ohjata luvanpyytäjä kääntymään asiassa Y Oy:n puoleen - niin kuin luvan peruutuksen yhteydessä on kehoitettu - ja pidättäytyä lausumasta tämän oikeudesta tavaroidensa säilytykseen.

Tältä osin katson vuokraneuvottelijan menetelleen työsopimuslain mukaisen huolellisuusvelvollisuutensa vastaisesti.

Apulaiskaupunginlakimiehen menettely

Kantelija arvostelee apulaiskaupunginlakimiestä siitä, että tämä olisi käyttäytynyt häntä kohtaan törkeästi uhkailemalla häntä ja käyttämästä hänestä epäkunnioittavia nimityksiä. Kantelija katsoo apulaiskaupunginlakimiehen kieltäneen häntä menemästä saarelle.

Selvityksessään apulaiskaupunginlakimies kiistää uhkailleensa tai nimitelleensä A:ta väitetyllä tavalla tai keskustelleensa hänen kanssaan saarelle menemisestä tai esittäneensä mitään sellaista, mitä heidän välisestään puhelinkeskustelusta esitetystä kertomuksessa oli väitetty.

Saadun selvityksen mukaan apulaiskaupunginlakimies on kuitenkin saanut tiedon vuokraneuvottelijan antamasta luvasta viimeistään kantelijan kirjeellä, joka on saapunut virastoon 7.5.2001. Apulaiskaupunginlakimies ei ole puuttanut lupaan, vaan on lähettänyt kantelijalle edellä selostetun reklamaation kantelijan kirjeessä esitettyjen väitteiden todenperäisyydestä. Apulaiskaupunginlakimies on esitutkinnassa laaditun esitutkintatoimenpiteitä ja niiden tuloksia koskevan selosteen mukaan ilmoittanut jutun tutkijalle muun muassa, että "asian ollessa riitautettuna ja keskeneräisenä, luotoa ei tavallaan omista kukaan". Sitten hän on allekirjoittanut kaupungin puolesta Helsingin hallinto-oikeudelle annetun lausunnon, jossa hän puolestaan jo 2.11.2001 on todennut, että lupa oli annettu "vain kaupungin puolesta", eikä siitä hänen mukaansa tullut vetää johtopäätöksiä saaren hallinnan suhteen. Tästä huolimatta lupaa ei ollut peruttu ennen kuin vasta kesäkuussa 2002.

Apulaiskaupunginlakimiehen virkavelvollisuuksiin on kaupunginhallituksen toimeksiannon mukaisesti ja kaupunginkanslian lainopillisen osaston sisäistä työnjakoa noudattaen kuulunut suorittaa etuostopäätöksen täytäntöönpanoon tarvittavat käytännön toimenpiteet. Näin ollen katson, että hänen olisi tullut saatuaan tiedon luvasta huolehtia siitä, että entinen vuokralainen olisi saanut asianmukaisen ohjauksen kääntymään Y Oy:n puoleen säilytyslupaa saamiseksi, koska kaupungilla ei ollut oikeutta päättää kiinteistön hallinnasta ja käytöstä ennen etuoston loppuunsaattamista.

Katson, että silloinen apulaiskaupunginlakimies on menetellyt asiassa tuolloin voimassa olleessa kuntalain 44 a §:ssä säädetyn virantoimitusvelvollisuutensa vastaisesti.

Mitä tulee kantelijan väitteisiin apulaiskaupunginlakimiehen käytöksestä ja kielenkäytöstä toten, että kantelija on selvityksensä esittänyt yli 10 kuukautta käydyn keskustelun jälkeen laaditun lyhennelmän puhelinkeskustelun sisällöstä. Lyhennelmän on allekirjoittanut henkilö, joka oli läsnä puhelun aikana ja todistuksen mukaan kuuli keskustelun.

Apulaiskaupunginlakimiehen kiistäessä lausunnot on mielestäni keskustelun ja sen kirjaamisen välillä kuluneen pitkähkön ajan vuoksi riittämätöntä perustaa sanavalintojen moitittavuutta pelkästään sanotun lyhennelmän varaan. Näin ollen katson jääneen näyttämättä, että hän olisi nimitellyt A:ta tai esittänyt väitettyjä uhkailuksi tulkittuja lausumia.

3.2

Tutkinnanjohtajan menettely

Kantelija on arvostellut sitä, että tutkinnanjohtaja oli hänen 28.12.2001 tekemänsä rikosilmoituksen johdosta antamassaan esitutkintaa koskevassa päätöksessä 13.3.2002 katsonut, että asiassa ei ole tapahtunut rikosta.

Tutkinnanjohtaja on selvityksessään katsonut, että kyse oli ollut etuostoon ja kiinteistön hallintaan liittyvästä riita-asiasta, johon oli liittynyt kolmantena osapuolena kiinteistössä vuokralla ollut yhtiö. Esitutinnan päätöksen perusteluissa ei selvityksen mukaan otettu kantaa siihen, kenelle kiinteistön hallintaoikeus kuuluu. Vuokralaisen mahdollisen häätöön liittyvät toimenpiteet kuuluivat täytäntöönpanoviranomaisten toimialaan. Tutkinnanjohtajan mukaan asia oli ollut riidanalainen, eikä poliisille toimitetun aineiston ja käytettävissä olleen muun selvityksen perusteella ollut syytä epäillä kenenkään syyllistyneen tunnusmerkistön mukaiseen ja tekijältään tahallisuutta edellyttävään hallinnanloukkauseen.

Esitutkinta-aineistosta saadun selvityksen mukaantutkinnassa puhuteltiin apulaiskaupunginlakimiestä, Helsingin kaupungin kiinteistöviraston virkamiestä, vuokraneuvottelijaa, entisen vuokralaisyhtiön edustajaa sekä kantelijaa. Lisäksi asiassa hankittiin asiakirja-aineistoa. Tutkinnanjohtaja katsoi päätöksessään, että asiassa ei ilmennyt mitään sellaista, jonka perusteella olisi syytä epäillä rikosta ja että käytettävissä olevan selvityksen perusteella asia ei antanut aiheita enempiin toimiin.

Esitutkintalain (449/87) 2 §:n 1 momentin mukaan poliisin tai muun esitutkintaviranomaisen on toimitettava esitutkinta, kun sille tehdyn ilmoituksen perusteella tai muutoin on syytä epäillä, että rikos on tehty. Esitutkintalain 43 §:ssä säädetään siitä, milloin esitutinnan päätyttyä asia on saatettava syyttäjän harkittavaksi. Näin on meneteltävä, paitsi jos tutkinnassa on muun muassa käynyt selville, ettei rikosta ole tehty tai ettei ketään voida panna syytteeseen.

Rikosilmoituksen perusteella asiaa selvitettiin hallinnan loukkaus -nimisenä rikoksena. Rikoslain 28 luvun 11 §:n mukaan se, joka luvattomasti ottaa haltuunsa toisen hallinnassa olevaa maata taikka rakennuksen tai sen osan (ym.) on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, hallinnanloukkauksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi. Hallinnanloukkauksena ei kuitenkaan pidetä tekoa, josta on aiheutunut ainoastaan vähäinen haitta.

Jos virkamies virkaansa toimittaessaan tahallaan rikkoo tai jättää täyttämättä virkatoiminnassaan noudatettaviin säännöksiin tai määräyksiin perustuvan

virka velvollisuutensa, eikä teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen, hänet on tuomittava rikoslain 40 luvun 10 §:n (792/1989) mukaan virka velvollisuuden rikkomisesta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi. Rikoslain 40 luvun 11 §:ssä on puolestaan säädetty rangaistavaksi tuottamuksellinen, eli huolimattomuudesta tai varomattomuudesta tapahtunut virka velvollisuuden rikkominen. Edellä mainittuja rikoslain säännöksiä ei voida soveltaa vuokraneuvottelijaan, joka oli kaupunkiin työsopimussuhteessa.

Kun otetaan huomioon asiassa saatu selvitys toisaalta kaupungin virkamiesten menettelystä säilytys luvan antamisessa ja siitä, että entinen vuokralainen säilytti omaisuutta kiinteistöllä kaupungin virkamiehen antamalla luvalla, katson, että tutkinnanjohtaja on toiminut asiassa harkintavaltansa puitteissa arvioidessaan, että hallinnanloukkausrikoksen tunnusmerkistö, erityisesti teolta edellytettävän tahallisuuden osalta ei täytynyt entisen vuokralaisen osalta.

Mielestäni esitutkinnan toimittamista harkittaessa olisi kuitenkin tullut arvioida apulaiskaupunginlakimiehen menettelyä virka velvollisuuden rikkomista koskevien säännösten kannalta. Tutkinnanjohtaja ei lainkaan ole arvioinut, olisiko asiassa ollut syytä epäillä virkarikosta. Pidän tutkinnanjohtajan menettelyä tältä osin virheellisenä.

3.3

Johtopäätökset

Edellä lausutun perusteella katson vuokraneuvottelijan ja apulaiskaupunginlakimiehen menetelleen etuostolain ja velvollisuuksiensa vastaisesti, vuokraneuvottelijan antaessaan kiinteistön entiselle vuokralaiselle oikeuden säilyttää omaisuuttaan kantelijan omistamalla kiinteistöllä ja apulaiskaupunginlakimiehen laiminlyömällä puuttua lupaan ja jättämällä antamatta entiselle vuokralaiselle ohjauksen kääntyä asiassa oikean haltijan puoleen. Entiselle vuokralaiselle on virkamiesten menettelystä mitä ilmeisimmin syntynyt käsitys, että kiinteistö oli kaupungin hallinnassa. Kantelija on ollut estynyt käyttämästä omistamaansa kiinteistöä yli vuoden ajan. Toisaalta asiassa ei ole myöskään ilmennyt, että Y Oy olisi ryhtynyt oikeudellisiin toimiin entistä vuokralaista kohtaan tämän häätämiseksi kiinteistöltä.

Huomioon ottaen vuokraneuvottelijan aseman vuokraneuvottelijana ja sen, ettei apulaiskaupunginlakimies ollut itse lupaa antanut, pidän heidän menettelyn osoittamaa huolimattomuutta kuitenkin vähäisenä. Kun vielä otetaan huomioon kantelijayhtiön käytettävissä olleet muut siviilioikeudelliset oikeussuojakeinot, katson, että asia voidaan eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:stä ilmenevin tavoin jättää oikeusasiamiehen huomautuksen varaan.

Annan eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n nojalla Helsingin kaupungin entiselle apulaiskaupunginlakimiehelle ja vuokraneuvottelijalle huomautuksen heidän edellä kuvatusta lainvastaisesta menettelystään.

Kiinnitän Helsingin kaupungin huomiota siihen, että vuokrasopimusasioita käsitteleville virkamiehille ja työntekijöille annetaan riittävästi koulutusta etuostolain säännöksistä, erityisesti hallinto-oikeudesta ennen etuosto-oikeuden käyttämistä koskevan päätöksen lainvoimaisuutta.

Saatan Helsingin kihlakunnan poliisilaitoksen tutkinnanjohtajan tietoon käsitykseni hänen vi rheellisestä menettelystään siinä, ettei hän esitutkinnan toimittamisesta päättäessään ollut arvioinut apulaiskaupunginlakimiehen menettelyä rikoslain 40 luvun virkavelvollisuuden rikkomista koskevien säännösten kannalta.

Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Helsingin kaupunginhallitukselle ja Helsingin kihlakunnan poliisipäällikölle sen lisäksi, että toimitan jäljennökset päätöksestä vuokraneuvottelijalle, apulaiskaupunginlakimiehelle ja tutkinnanjohtajalle.